

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego w Łęczycy powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. Oddział w K. wystąpił przeciwko J. Ł. z powództwem o zapłatę kwoty 2.037,35zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 kwietnia 2008r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy w Łęczycy nakazał pozwanej J. Ł., aby zapłaciła (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w G. Oddział w K. kwotę 2.037,35zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 kwietnia 2008r. do dnia zapłaty oraz kwotę 643zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym 600zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu, albo wniosła w tymże terminie sprzeciw. W dniu 23 marca 2009r. pozwana J. Ł., wniosła sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu. W sprzeciwie pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych. Postanowieniem z dnia 12 listopada 2009r. Sąd przywrócił pozwanej J. Ł. termin do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego Łęczycy z dnia 8 października 2008r.

Na rozprawie w dniu 23 kwietnia 2013r. pełnomocnik powoda wniósł o zasądzenie od pozwanej kwoty 1.961,35zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 2.037,35zł od dnia 11 kwietnia 2008r. do dnia 5 grudnia 2008r. i z ustawowymi odsetkami od kwoty 1.961,35zł od dnia 6 grudnia 2008r. do dnia zapłaty, w pozostałym zakresie cofnął powództwo wraz ze zrzeczeniem się roszczenia oraz o zasądzenie na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w potrójnej stawce z uwagi na nakład pracy pełnomocnika w rozpoznawanej sprawie.

Wyrokiem z dnia 7 maja 2013 r. Sąd Rejonowy w Kutnie zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1961,35zł. wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 2037,35 od dnia 11 kwietnia 2008r. do dnia 5 grudnia 2008r. oraz od kwoty 1961,35zł od dnia 6 grudnia 2008r. do dnia zapłaty, w pozostałym zakresie umorzył postępowanie. Sąd I instancji zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwot 3819zł z tytułem kosztów postępowania oraz nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Kutnie kwotę 7708,69zł tytułem zwrotu wydatków.

Sąd I instancji oparł rozstrzygnięcie na następujących ustaleniach stanu faktycznego:

W dniu 8 października 2001r. (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K., poprzednik prawny (...) S. A. w G. Oddział w K. zawarł z J. Ł. umowę sprzedaży energii elektrycznej o nr (...). Na podstawie zawartej umowy pozwana deklarowała odbiór i kupno energii elektrycznej dla potrzeb gospodarstwa domowego położonego w miejscowości W. nr 5, gminy Ś., powód zobowiązał się dostarczać energię elektryczną do budynku mieszkalnego pozwanej. Rozliczenia z tytułu realizacji umowy sprzedaży energii elektrycznej odbywały się według cen i stawek opłat oraz warunków ich zastosowania określonych w Taryfie dla energii elektrycznej powoda, dla wybranej przez pozwaną grupy taryfowej G11. W umowie ustalono, że w przypadku naruszenia bądź nienależytego wykonania umowy przez pozwaną lub stwierdzenia pobierania energii elektrycznej przez pozwaną w sposób nielegalny, zostanie ona obciążona przez powoda opłatami zgodnie z obowiązującą taryfą. U pozwanej zainstalowany został licznik indukcyjny jednofazowy typu (...) o numerze fabrycznym (...). Licznik ten został zalegalizowany w roku 1999, posiadał cechę legalizacji w postaci tzw. „plomby”. Licznik zainstalowany został w korytarzu budynku mieszkalnego pozwanej. Budynek mieszkalny położony w miejscowości W. nr 5, zarówno w dacie zawierania umowy, jak i w dacie kontroli przeprowadzonej, w dniu 31 stycznia 2008r., przez pracowników powoda kontroli, był zamieszkały jedynie przez J. Ł..

Zainstalowany u pozwanej licznik energii elektrycznej zaczął działać nieprawidłowo, wykazywał błąd dodatni pomiaru. Źródłem takiego błędu licznika było uszkodzenie magnesu stałego i w związku z tym zmniejszenie momentu hamującego tarczę obrotową. Licznik ten miał rozmagnesowany magnes stały, który wytwarzał pole magnetyczne o mniejszym natężeniu i w związku z tym wytwarzał za mały moment hamujący. Uszkodzenie magnesu stałego nastąpiło wskutek przyłożenia do obudowy licznika magnesu neodymowego, który najpierw spowodował zaniżenie wskazań licznika / hamuje tarczę obrotową /. Po odsunięciu magnesu neodymowego od licznika nastąpiło trwałe uszkodzenie magnesów hamujących licznika i w konsekwencji zawyżone zostało naliczanie zużycia energii

elektrycznej. Uszkodzenie magnesu nastąpiło w okresie od 8 sierpnia 2005r. do 8 października 2005r. lub w okresie od 5 marca 2006r. do 7 czerwca 2006r, kiedy to zużycie energii w gospodarstwie domowym J. Ł. spadło ponad dwukrotnie.

Realne możliwości dziennego poboru energii elektrycznej u pozwanej wynosiły od 3,05 kWh na dobę do 5,64 kWh na dobę

W dniu 31 stycznia 2008r. pracownicy (...) S. A. z siedzibą w G. dokonali w obecności J. Ł. kontroli. Sprawdzona została prawidłowości eksploatacji i działania układów pomiarowych oraz rozliczeń zużycia energii elektrycznej. Przy pomocy licznika kontrolnego stwierdzono uchyb o wartości + 46,06%. W układzie pomiarowym nie było zabezpieczenia przed licznikowego, licznik miał jednak nienaruszoną plombę legalizacyjną. Znajdujący się u pozwanej licznik nr (...) został zdemontowany przez pracowników powoda, a następnie zapakowany w kopertę zabezpieczeniową o numerze (...) i wysłany do laboratorium (...) S. A. w Ś. celem przeprowadzenia badań. W wyniku przeprowadzonych badań w laboratorium (...) S. A. w Ś. stwierdzono uchyb licznika dodatni o wartości od 44,1% do 46,5%, w zależności od obciążenia i $\cos\phi$, nie stwierdzono uszkodzeń mechanicznych w liczniku.

Za nielegalny pobór energii elektrycznej poprzez ingerencję w układ pomiarowy (...) S. A. w G. Oddział w K. wystawiła pozwanej dnia 27 marca 2008r. notę obciążeniową na kwotę 1.923,40zł z terminem zapłaty do dnia 10 kwietnia 2008r. Ilość pobranej nielegalnie energii elektrycznej powód ustalił na 3.000 kWh, cena energii elektrycznej czynnej na 0,1197zł za kWh, składnik zmienny stawki sieciowej powód ustalił na 0,1641zł za kWh, składnik wyrównawczy stawki systemowej na 0,0254zł za kWh, a składnik jakościowy stawki systemowej na 0,009zł za kWh. Za wymianę urządzenia pomiarowego (...) S. A. w G. Oddział w K. wystawiła pozwanej w dniu 27 marca 2008r. notę obciążeniową na kwotę 123,95zł z terminem zapłaty do dnia 10 kwietnia 2008r.

Stosownie do Taryfy Operatora Systemu Dystrybucyjnego (...) Elektrycznej obowiązującej w (...) S. A. w G. Oddział w K., zatwierdzonej decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 17 grudnia 2007r., w 2008r., w grupie taryfowej G11 składnik stawki systemowej jakościowy wynosił 0,0097zł, składnik stawki systemowej wyrównawczy wynosił 0,0254zł, a składnik zmienny stawki sieciowej wynosił 0,1641zł. W przypadku poboru energii elektrycznej z całkowitym lub częściowym pominięciem układu pomiarowo-rozliczeniowego lub poprzez ingerencję w układ pomiarowo-rozliczeniowy mającą wpływ na zafałszowanie pomiarów dokonywanych przez układ, a gdy nie można było ustalić ilości nielegalnie pobranej energii elektrycznej, (...) S. A. w G. Oddział w K. mógł obciążyć odbiorcę opłatami w wysokości dwukrotności stawek opłat określonych w taryfie dla grupy taryfowej, przyjmując wielkości mocy określone w umowie lub ryczałtowe ilości energii elektrycznej, wynoszące dla układu jednofazowego 3.000 kWh

Średnia cena sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym osiągnęła w 2006r. poziom 119,70 zł/MWh W dniu 5 grudnia 2008r. J. Ł. uiściła na rzecz (...) S. A. w G. kwotę 76 zł.

W dniu 17 sierpnia 2011r. Okręgowy Urząd Miar w Ł. dokonał ekspertyzy licznika energii elektrycznej nr (...). W tejże ekspertyzie stwierdzono, że licznik posiada błąd dodatni rzędu od 43,1% do 45,5%, w zależności od wielkości i charakteru obciążenia.

Przy takich ustaleniach stanu faktycznego Sad I instancji wywiódł, iż powództwo jest uzasadnione w oparciu o przepis art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. Prawo energetyczne / t. j. Dz. U z 2012r., poz. 1059 /, w brzmieniu obowiązującym w dacie ujawnienia w budynku mieszkalnym zajmowanym przez pozwaną J. Ł. nielegalnego poboru energii elektrycznej, w razie nielegalnego pobierania paliw lub energii, przedsiębiorstwo energetyczne może pobierać od odbiorcy, a w przypadku, gdy pobór paliw lub energii nastąpił bez zawarcia umowy, może pobierać od osoby lub osób nielegalnie pobierających paliwa lub energię opłatę w wysokości określonej w taryfie, chyba, że nielegalne pobieranie paliw lub energii wynikało z wyłącznej winy osoby trzeciej, za którą odbiorca nie ponosi odpowiedzialności, albo dochodzić odszkodowania na zasadach ogólnych. Przepis ten pozwala przedsiębiorstwu energetycznemu dochodzić odszkodowania w sposób zryczałtowany albo na zasadach ogólnych, tj. na podstawie przepisów regulujących odpowiedzialność deliktową lub kontraktową. W przedmiotowej sprawie roszczenie powoda

dotyczy opłaty za nielegalny pobór energii ustalonej w sposób zryczałtowany oraz opłaty za wymianę urządzenia pomiarowego.

W ocenie Sądu I instancji w przedmiotowej sprawie doszło do pobrania energii elektrycznej przez ingerencję w układ pomiarowo-rozliczeniowy, która wpływa na zafalszowanie pomiarów dokonywanych przez układ pomiarowo-rozliczeniowy. W ocenie Sądu, strona powodowa udowodniła, że źródłem uszkodzenia licznika było oddziaływanie na niego zewnętrznym polem magnetycznym, magnesem neodymowym, co spowodowało uszkodzenie magnesu stałego, hamującego. Prawa fizyki wskazują trzy możliwe przyczyny powodujące utratę lub zmianę właściwości magnetycznych przez magnes stały: wysoka temperatura przekraczająca 600°C; bardzo silne uderzenie w magnes; silne zewnętrzne pole

Strona pozwana nie wykazała, że nielegalny pobór energii wynikał z wyłącznej winy osoby trzeciej, za którą odbiorca nie ponosi odpowiedzialności. Pozwana nie wskazała osoby trzeciej, której działanie mogło spowodować uszkodzenie licznika. Zeznania pozwanej, iż niczego nie przykładała do licznika, ani nic jej o przyłożeniu magnesu do licznika nie było wiadome, nie mogą stanowić dowodu, co do działania osoby trzeciej. Przeciwno celowemu lub przypadkowemu uszkodzeniu licznika przez osobę trzecią, wbrew wiedzy pozwanej, przemawia również okoliczność, iż licznik znajduje się wewnątrz budynku pozwanej, nie możliwe jest, więc, aby jakakolwiek osoba przyłożyła do licznika pozwanej magnes neodymowy bez jej wiedzy. Poza tym nikt poza pozwaną nie był zainteresowany obniżeniem rachunków za zużyta energię elektryczną, co było wynikiem działania magnesu neodymowego na układ pomiarowo-rozliczeniowy. Podczas przeprowadzonej w dniu 31 stycznia 2008r. kontroli pracownicy powoda nie dopełnili zwyczajowo formalności przyjętych przy demontażu i kontroli laboratoryjnej licznika. Pozwana nie została powiadomiona, w jakim celu stary licznik zapakowano do zaplombowanej torby i zabrano, do licznika nie przyklejono wskaźnika pola magnetycznego, który zmienia barwę w razie zadziałania na ten wskaźnik polem magnetycznym. Pozwana nie została również pisemnie poinformowana przez powoda o badaniu laboratoryjnym licznika w F. (...) w Ś., w terminie 14 dni od dnia otrzymania protokołu kontroli przez powoda, czym uchybiono obowiązkowi wynikającemu z treści §16 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 20 grudnia 2000r. w sprawie przeprowadzania kontroli przez przedsiębiorstwa energetyczne / Dz. U. nr 75 poz. 866 /. Zaniechanie powiadomienia pozwanej o powyższym fakcie nie miało jednakże wpływu na prawdziwość dokonanych ustaleń, co do uchybu licznika. Biegły P. G. (1) wskazał, iż licznik energii elektrycznej nie mógł zostać uszkodzony po dacie kontroli, tj. po dniu 31 stycznia 2008r., albowiem jeszcze przed dokonaniem kontroli licznik działał nieprawidłowo.

W tym stanie rzeczy w ocenie Sądu I instancji powód był uprawniony do obciążenia pozwanej opłatą za nielegalny pobór energii elektrycznej oraz opłatą za wymianę licznika energii elektrycznej.

Sąd I instancji wywiódł, iż powód dokonał w sposób prawidłowy kalkulacji należnej od powódki opłaty w wysokości dwukrotności stawek opłat określonych w taryfie dla grupy taryfowej, przyjmując stawki ustalone w Taryfie Operatora Systemu Dystrybucyjnego (...) Elektrycznej zatwierdzoną decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr (...) (14) / (...) z dnia 17 grudnia 2007r. Wysokość opłaty uwzględnia rzeczywistą możliwość pobierania energii przez pozwaną wynikające z mocy i rodzaju zainstalowanych odbiorników. Uszkodzenie licznika i nielegalny pobór energii elektrycznej nastąpił najpóźniej od dnia 7 czerwca 2006r. do dnia 31 stycznia 2008r. upłynęło 602 dni. Realne możliwości poboru energii wynosiły 5,64 kWh na dobę. Iloczyn tych okresu czasu i możliwości poboru energii wynosi 3.395,28 kWh i nawet przekracza ilość 3.000 kWh energii elektrycznej przyjętą przez powoda w nocy obciążeniowej nr (...). Cena energii przyjęta w tejże nocy jest równa średniej cenie sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym osiągnęła w 2006r., w którym to roku rozpoczął się nielegalny pobór energii. Wysokość składników: zmiennego i wyrównawczego stawki systemowej oraz jakościowego stawki systemowej odpowiada wartościom przyjętym w taryfie operatora.

Sąd I instancji przyjął, iż pozwana J. Ł. pobierała energię elektryczną w sytuacji, gdy licznik zużytej energii elektrycznej wskazywał zużycie energii niezgodnie z rzeczywistym poborem energii. W pierwszej fazie, kiedy do obudowy licznika był przyłożony magnes neodymowy wskazania licznika były mniejsze, niż rzeczywiście zużyta energia. W drugiej fazie, kiedy magnes neodymowy został odłożony, kiedy został uszkodzony magnes hamujący w liczniku, licznik wskazywał

większe zużycie niż rzeczywiste. Jednakże był to, niezamierzony przez pozwaną, efekt uboczny działania magnesu neodymowego i z tego powodu, nie może ona korzystać z ochrony prawa, lecz musi ponieść skutki prawne swojego działania. Od zasądzonej kwoty zasądzono ustawowe odsetki stosownie do art. 481§1 i §2 k.c. Termin płatności not obciążeniowych upływał dnia 10 kwietnia 2008r., wobec czego pozwana pozostawała w opóźnieniu ze spełnieniem swojego świadczenia od dnia następnego od tej daty. Od pierwotnie dochodzonej kwoty 2.037,35zł ustawowe odsetki należało zasądzić od dnia 11 kwietnia 2008r. do dnia 5 grudnia 2008r., albowiem 5 grudnia 2008r. pozwana uiściła na rzecz powoda kwotę 76zł. Od pozostałej do uiszczenia kwoty 1.961,35zł, Sąd zasądził ustawowe odsetki od dnia 6 grudnia 2008r. do dnia zapłaty.

W pozostałym zakresie Sąd umorzył postępowanie, albowiem na rozprawie w dniu 23 kwietnia 2013r. pełnomocnik powódki ograniczył żądanie pozwu do kwoty 1.961,35zł, cofając powództwo w pozostałym zakresie wraz ze zrzeczeniem się roszczenia.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98§1 i §3 k.p.c., obciążając pozwaną, jako stronę przegrywającą sprawę, kosztami postępowania poniesionymi przez powoda.

Apelację od wyroku wniosła pozwana.

Skarżąca zarzuciła rozstrzygnięciu naruszenie :

1.art.233 §1 k.p.c. poprzez ustalenie przez Sąd I instancji, że uszkodzenie licznika energii elektrycznej nastąpiło wskutek przyłożenia do jego obudowy magnesu neodymowego , pomimo braku jednoznacznych ustaleń w tym zakresie biegłego sadowego;

2.art. 233 §1 k.p.c. poprzez ustalenie przez Sad I instancji , że pozwana nie wykazała , iż nielegalny pobór energii wynikał z wyłącznej winy osoby trzeciej , za którą odbiorca nie ponosi odpowiedzialności , chociaż biegły nie wykluczył mogła dokonać osoba trzecia , za którą odbiorca nie ponosi odpowiedzialności;

3.art. 57 ust. 1 ustawy prawo energetyczne poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, iż opłata za nielegalną energię przewidziana w tym przepisie nie wymaga wykazania jaka ilość energii została pobrana i wystarczające do zastosowania tego przepisu jest pobieranie przez odbiorcę energii wówczas , gdy licznik był uszkodzony;

4.art. 233 §1 k.p.c. w zw. z art. 57 ust. 1 prawa energetycznego poprzez ustalenie przez sąd , że powód dokonał prawidłowej kalkulacji należnej opłaty , mimo że kalkulacja ta nie znajduje potwierdzenia w dowodach zgromadzonych w sprawie , a w szczególności sprzeczne jest z ustaleniami biegłego.

W konkluzji skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości , ewentualnie skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania

Skarżąca wniosła także o zasądzenie od strony powodowej kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy ustalił dodatkowo :

W okresie od 7 czerwca 2006 do 31 stycznia 2007r. pozwana uiściła na rzecz strony powodowej opłaty za energię elektryczną w łącznej kwocie 1171zł 41gr. / zestawienie –k. 535/.

Sąd Okręgowy zważył , co następuje :

Apelacja jest uzasadniona w zakresie rozstrzygnięcia w części uwzględniającej powództwo.

Skarżąca wniosła apelację od całego wyroku – a więc także od rozstrzygnięcia w przedmiocie umorzenia postępowania , które było konsekwencją cofnięcia pozwu wraz ze zrzeczeniem się roszczenia co do kwoty 76 złotych . Apelacja w tym zakresie jako bezzasadna podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.

Strona powodowa w rozpoznawanej sprawie dochodziła od powódki roszczenia za nielegalnie pobraną energię elektryczną w oparciu o przepis art. 57 ust. 1 prawa energetycznego .

Jest okolicznością bezsporną , iż licznik energii elektrycznej zamontowany u pozwanej był uszkodzony , co zostało stwierdzone w styczniu 2008r. Jak wynika z opinii biegłego sądowego P. G. do uszkodzenia licznika doszło na skutek oddziaływania na licznik silnym polem magnetycznym .W momencie oddziaływania magnesem na licznik następowało zaniżenie wskazań licznika. Po odjęciu magnesu licznik uległ uszkodzeniu w efekcie czego wskazywał zużycie większe o 46 % w stosunku do rzeczywistego zużycia energii . Biegły P. G. wskazał możliwy okres oddziaływania magnesem na licznik od dnia 5 marca 2006 do 7 czerwca 2006 r. / zużycie spadło wtedy ponad dwukrotnie / z uwagi na to , że licznik miał stosunkowo mały uchyb pomiarowy / z doświadczenia biegłego wynikało , że po zadziałaniu magnesem neodymowym na licznik błędy najczęściej wynosiły od 300 do 800 % .Taki mały uchyb mógłby świadczyć o tym , że na licznik oddziaływano stosunkowo słabym magnesem / albo z pewnej odległości/ , a czas oddziaływania najprawdopodobniej był krótki , mogło to trwać maksymalnie kilka dni , jednakże możliwe jest to , że trwało to kilka minut / opinia biegłego P. G. –k. 301 - 302 / .Po dniu 7 czerwca 2006 r. licznik wskazywał zużycie energii o 46 % większy niż rzeczywisty. Przy takim przyjęciu pozwana w okresie od 7 czerwca 2006 do daty kontroli / styczeń 2008 r. / uiszczała na rzecz strony powodowej opłatę z tytułu poboru energii elektrycznej o 46 % większe niż wynikało to z wartości rzeczywiście pobranej energii .Za ten okres pozwana uiszczała na rzecz strony pozwanej kwotę 1171zł 41gr.

Zgodnie z treścią art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. Prawo energetyczne / t. j. Dz. U z 2012r., poz. 1059 /, w brzmieniu obowiązującym w dacie ujawnienia w budynku mieszkalnym zajmowanym przez pozwaną J. Ł. nielegalnego poboru energii elektrycznej, w razie nielegalnego pobierania paliw lub energii, przedsiębiorstwo energetyczne może pobierać od odbiorcy, a w przypadku, gdy pobór paliw lub energii nastąpił bez zawarcia umowy, może pobierać od osoby lub osób nielegalnie pobierających paliwa lub energię opłatę w wysokości określonej w taryfie, chyba, że nielegalne pobieranie paliw lub energii wynikało z wyłącznej winy osoby trzeciej, za którą odbiorca nie ponosi odpowiedzialności, albo dochodzić odszkodowania na zasadach ogólnych. Przepis ten pozwala przedsiębiorstwu energetycznemu dochodzić odszkodowania w sposób zryczałtowany albo na zasadach ogólnych, tj. na podstawie przepisów regulujących odpowiedzialność deliktową lub kontraktową.

W ocenie Sądu Okręgowego przewidziana w powołanym przepisie opłata za nielegalnie pobraną energię ma charakter cywilnoprawny i odszkodowawczy .Opłata ta nie ma charakteru kary umownej , w konsekwencji niedopuszczalne jest odpowiednie stosowanie art. 484 §1 zdanie pierwsze k.c. , zgodnie z którym kara umowna należy się wierzycielowi w zastrzeżonej wysokości bez względu na wysokość poniesionej szkody .

W ocenie Sądu Okręgowego zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie, iż strona powodowa udowodniła , że na skutek uszkodzenia urządzenia pomiarowego doznała szkody , jak również nie udowodniła jej wysokości. .

Jest okolicznością bezsporną , iż pozwana przez cały czas trwania umowy uiszczała na rzecz strony powodowej opłatę z tytułu pobieranej energii elektrycznej. Skoro w świetle opinii biegłego – ingerencja w układ pomiarowy mogła nastąpić w okresie od 5 marca do 7 czerwca 2006 r. / 3 miesiące/ i trwała najwyżej kilka dni , a następnie przez kres roku i 7 miesięcy pozwana uiszczała na rzecz strony powodowej opłatę w wysokości wyższej o 46% w stosunku do wartości rzeczywistego zużycia energii, to brak jest podstaw do przyjęcia , iż na skutek uszkodzenia licznika strona powodowa poniosła szkodę w wysokości 1961,35 złotych.

Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wskazał , iż strona powodowa prawidłowo naliczyła opłatę z tytułu nielegalnego poboru za energię elektryczną za kres od 7 czerwca 2006 r. do 31 stycznia 2008 r. / uzasadnienie -k. 448 / . Nie sposób zgodzić się z tym twierdzeniem , bowiem - w świetle opinii biegłego w okresie od dnia 7 czerwca 2006 r. do stycznia 2008 r. pozwana uiszczała na rzecz strony powodowej należność za pobraną energię elektryczną w wysokości o 46 % wyższej niż koszt energii elektrycznej faktycznie przez nią pobranej. W ocenie Sądu Okręgowego skoro pozwana za ten okres uiszczała kwotę 1171,43 zł , która to kwota i tak była wyższa o 46 % od wysokości opłat za

rzeczywiście pobraną za ten okres energię , to brak jest podstaw do obciążenia pozwanej dalszą kwota 1961,35zł. z tytułu opłaty za nielegalny pobór energii.

Reasumując, w ocenie Sądu Okręgowego w rozpoznawanej sprawie powód nie udowodnił , iż w wyniku uszkodzenia licznika poniósł szkodę , jak również nie udowodnił wysokości tej szkody.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok i oddalił powództwo.

O kosztach postępowania Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.